

בבית-המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו
בפני השופט א' שטרומן

התובע: **בנדרי אליה** א
נגד
הנתבעים: **1. שאול רבינוביץ**
2. יהודית רבינוביץ

ת"א (ת"א) 1994/87

ב **סדר דין אזרחי – יפוי-כח כללי – שיש בו סעיף הדין ביפוי-כח מיוחד – האם מבטל או מצמצם את סעיפי יפוי-הכח הכללי.**

הנתבע 1 מסר לאמו הנתבעת 2 יפוי-כח כללי וכו' 30 סעיפים המפרטים פעולות רבות ומגוונות המנוסחות באופן גורף. בסעיף 31 ליפוי הכח נאמר:
"יפוי-כח כללי זה יחשב כיפוי-כח מיוחד בכל הקשור לדירה בת 4 חדרים ברח' איזנברג 19 ברחובות, הידועה כחלקה 843/10 בגוש 3703".

ג

סעיף זה מהווה את סלע המחלוקת בין הצדדים והדיון נסב על השאלה האם יפוי-הכח המיוחד הקשור לדירה מצמצם את תחולתו של יפוי-הכח לפעולות הקשורות באותה דירה או שאין בתוספת הסעיף 31 להגביל את תחולתו של יפוי-הכח לכל ענין.

ד **בית-המשפט פסק:**

1. צמצום תחולתו של יפוי-הכח היה מחייב כותרת אחרת לא "יפוי-כח כללי" כי אם "יפוי-כח מיוחד".

ה 2. הסעיף 31 הדין בדירה היה מופיע כראש המסמך כיאה לסעיף שאמור לבטא את העובדה שיפוי-הכח מצומצם רק לענין זה.

3. סעיף 31 לכשעצמו מבטא את כל המשמעויות הנדרשות לצורך הדירה ולא היה צורך במסמך ארוך ומייגע ומפורט כל כך וכו' הרשאות לביצוע פעולות מגוונות הרבה מעבר לצורך בטיפול בדירה.

ו **אזכורים:**

פסקי-דין של בית-המשפט המחוזי:
[1] ע"א 142/47 הטוחר נ' דיקשטיין ואח', פ"מ תש"ו 236.

פסקי-דין אנגליים:
[2] Harper v. Godsell (1870) Q.B.D., L.R. 5/422.

פסקי-דין אמריקאים:
[3] Lanahan v. Clark Car Co., 11 F. 2d. 820.
[4] Von Wedel v. McGrath (1950), 180 F.R. 2d., 716.

טענו:

לתובע: עו"ד א' קמר

לנתבע 1: עו"ד דוד גרנס

לנתבעת 2: עו"ד ד' לוי

א

החלטה

ב

א. מר שאול רבינוביץ (הנתבע 1) ייפה את כוחה של אמו, הגב' יהודית רבינוביץ (הנתבעת 2), להיות באת-כוחו בפעולות, אשר על טיבן נסובה המחלוקת בענייננו. יפוי-הכח מתבטא במסמך, שכותרתו "יפוי-כח כללי", ובו פתיחה, 30 סעיפים המפרטים פעולות רבות, מגוונות ומנוסחות באופן גורף וסעיף 31, שנחזה לעין כהדפסה מיוחדת במכונת-כתיבה, להבדיל מהדפסת הדפוס של כל סעיפי יפוי-הכח. ברישא הפתיחה — נאמר שמיופה הכח הוא בא-כוחו הנכון והחוקי של מייפה הכח "ומבלי לגרוע מכלליות דבר זה" הוא מוסמך לעשות את כל הפעולות המפורטות ב-30 הסעיפים הבאים לאחר-מכן. בסעיף 31 נאמר:

ג

"יפוי כח כללי זה ייחשב כיפוי כח מיוחד בכל הקשור לדירה בת 4 חדרים ברח' אייזנברג 19 ברחובות, הידועה כחלקה 843/10 בגוש 3703".
סעיף זה מהווה את סלע המחלוקת בין הצדדים.

ד

ב. צד ג' — הוא התובע — אמור לסמוך על יפוי הכח המוצג לפניו על-פי כתבו ולשנו, אלא אם הובאו לידיעתו בכוונה, או באקראי, הנחיות השולח לשלוחתו שיש בהן הגבלות כע"פ להסמכה שבכתב יפוי הכח.

ה

המחלוקת בין בעלי-הדין מתמקדת בשלב זה של הדיון בנוסח סעיף 31 של יפוי הכח, אם נוסחו "ייחשב כיפוי כח מיוחד בכל הקשור לדירה" מצמצם את תחולתו, כגירסת הנתבעת, רק לפעולות הקשורות באותה דירה, או שאין בתוספת סעיף זה כדי להגביל את תחולתו של יפוי הכח לכל ענין, כאמור בכל סעיפיו האחרים.

ו

לדעתי יפוי הכח הוא כללי ואינו מצומצם לעניינה של הדירה בלבד. מבנה יפוי הכח ונוסחו, לרבות נוסח סעיף 31, מעידים על-כך.

תחולתו הכללית מתבטאת בכותרת "יפוי כח כללי" וב-30 הסעיפים המפרטים עשרות פעולות אותן הסמיך מר רבינוביץ את אמו לבצע בשמו. עיון אקראי בסעיפים השונים מלמד על הרשאה לבצע פעולות משפטיות, מסחריות, תשלומי מסים וחשבונות, הלוואות והשקעות ועוד.

ז

הסעיפים מנוסחים באופן גורף ביותר. אין בהם אפילו רמז לכך שהפעולות המנויות מצומצמות להעברת זכויות בדירה מסויימת בלבד.

סעיף 31, שהוסף במכונת-כתיבה והודפס על-גבי המסמך, נמצא בסוף המסמך, ומוספר בהתאם בתור הסעיף האחרון, ויש בכך כדי ללמדנו שסעיף זה לא בא למעט מכלליותו של יפוי הכח.

גם לשון יפוי הכח מצביעה על תחולתו הכללית.

(1) צמצום תחולתה היה מחייב כותרת אחרת: לא "יפוי כח כללי", כי אם "יפוי כח מיוחד".

(2) הסעיף הדין בדירה היה מופיע בראש המסמך, כיאה לסעיף שאמור לבטא את העובדה, שיפוי הכח מצומצם רק לענין זה.

(3) סעיף 31 לכשעצמו טומן בחובו את כל המשמעויות הנדרשות לצורך מתן יפוי כח בדבר הדירה, ואילו זו היתה כוונתו של מר רבינוביץ, לא היה נזקק למסמך ארוך, מייגע ומפורט כל כך, שבו עשרות הרשאות לביצוע פעולות מגוונות הרבה מעבר לנדרש לצורך טיפול בדירה.

(4) נוסח סעיף 31 "ייחשב כיפוי כח מיוחד" בא להוסיף תחולה מיוחדת, לענין הדירה, לתחולה הכללית של יפוי הכח. צמצום התחולה היה חייב להיעשות ע"י נוסח כגון "יפוי כח זה תקף אך ורק לפעולות הקשורות בדירה...", או "יפוי כח זה הינו לפעולות הקשורות לדירה..." וכד'. מה טעם ייחוד סעיף לדירה, כאשר תחולתו הכללית חלה גם על הדירה לא הוברר עדיין, כי טרם נשמעו הראיות, ועניינו אמור להיות במחשכות הנתבעים, או מי מהם, ביערן שקיבלו לענין זה או ביחסים שבינם לבין עצמם, אך אין בכך כדי להשפיע על עמדת המעיין ביפוי הכח בלא לדעת דבר על מניעי הנתבעים, או מי מהם, בניסוח סעיף 31 ליפוי הכח.

ג. האסמכתאות, שהובאו לפני, מחזקות את מסקנתי:

(1) ע"א 142/47 הסוחר נ' דיקשטיין ואח' [1] — לדעת השופטים רייכרט וקיסטר, שהיא בדעת רוב המותב, אשר באה לביטוי באימרות אגב בלבד, ההרשאה היתה כללית למרות פירוט הפעולות שבא אחרי החלק הכללי.

הם אינם מסכימים עם השופט זוסמן, שקבע "לא בלי היסוסים" שיש לפרש את נוסח ההרשאה הכללית על דרך הצמצום, כך שיתאים להרשאה המיוחדת, שגם פרטיה ננקבו באותו מסמך, למרות שנוסח ההרשאה הכללית קדם לפירוט הפעולות המיוחדות.

השופט זוסמן הסביר, שההוראות הכלליות ביפוי הכח מתייחסות למסמכים, וההוראות הספציפיות בו פירטו את סוגי המסמכים, ולכן מתבקשת המסקנה שמכוח השלוחה (מזכירת החברה) היתה לחתימה על המסמכים המפורטים ביפוי הכח ולא על כל סוגי המסמכים באופן כללי.

בענייננו — ההוראות הכלליות המפורטות ביפוי הכח, אינן קשורות לטיפול בדירה דווקא, ולהרכיבן להוראות סעיף 31 תהווה הרכבה מלאכותית, שלא תהלוס אף את דעתו של השופט זוסמן.

(2) Harper v. Godsell (1870) [2] — השופט Blackburn קובע כי ההוראות הכלליות בהרשאה, מוגבלות ע"י הוראות מיוחדות, ספציפיות. הוראות אלו מופיעות בראש המסמך, ובזאת הן מונעות מן ההוראות הכלליות (שבאו לאחריהן) לקבל מימד כללי, כדבריו (עמ' 427):

"The special terms of the first part of the power, prevent the general words from having an unrestricted general effect".

ההרשאות הספציפיות מגבילות את הכלליות, שייועדו להוציא את ההרשאות הספציפיות מהכח אל הפועל, שהרי כדבריו (עמ' 824):

"...general powers following the specific powers were given....".

ניסוח במתכונת כזו, כאמור, לא מצוי בענייננו. ההוראה המיוחדת בדבר הדירה לא ניתנה בראש יפוי-הכח, ולא ניתן לומר מניסוח יפוי הכח שההוראות הכלליות כפופות להוראה המיוחדת.

[4] Von Wedel v. McGrath (4) — בית-המשפט מצא שאין כל אי-בהירות או דו-משמעות בהוראות הספציפיות, ובכוונה ליחד יפוי כח זה לאותן הוראות ספציפיות, ולכן לא ניתן ללמוד מפסק-דין זה על ענייננו.

ד. על-כן הגעתי למסקנה שיפוי-הכח הוא יפוי-כח כללי, שאיננו מוגבל לפעולות בקשר לדירה בלבד.

הוצאות תזקפנה לזכות התובע כתום הדין.

הודע 18.4.90.